

32003D0564

L 192/23

EUROOPA LIIDU TEATAJA

31.7.2003

KOMISJONI OTSUS,

28. juuli 2003,

nõukogu direktiivi 72/166/EMÜ rakendamise kohta mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustuse kontrolli osas

(teatavaks tehtud numbri K(2003) 2626 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2003/564/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 24. aprilli 1972. aasta direktiivi 72/166/EMÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, ⁽¹⁾ viimati muudetud direktiiviga 90/232/EMÜ, ⁽²⁾ eriti selle artikli 2 lõiget 2 ja artikli 7 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Liikmesriikide nende liikluskindlustuse riiklike büroode, mis on määratletud direktiivi 72/166/EMÜ artikli 1 lõikes 3 (edaspidi "bürood"), ning Tšehhi Vabariigi, Ungari, Norra, Slovakkia ja Šveitsi vastavate büroode tegevust reguleerisid liikluskindlustuse riiklike büroode vahel 2. novembril 1951. aastal rohelise kaardi süsteemi kohta sõlmitud ühtset lepingut täiendavad lepingud (edaspidi "täiendavad lepingud"). Täiendavates lepingutes nähakse ette tegutsemiskord kindlustuse kontrollimisest loobumiseks sõidukite puhul, mille põhiasukoht on nimetatud riikide territooriumidel.
- (2) Pärast seda võttis komisjon vastu otsused, milles kohustatakse vastavalt direktiivile 72/166/EMÜ liikmesriike loobuma tsiviilvastutuskindlustuse kontrollimisest sõidukite puhul, mille põhiasukoht on mõne teise liikmesriigi territooriumil või eespool nimetatud kolmandate riikide territooriumil ja mille suhtes kehtivad täiendavad lepingud.
- (3) Liikluskindlustuse riiklikud bürood vaatasid kooskõlas

direktiivi 72/166/EMÜ artikli 2 lõikes 2 sätestatud põhimõtetega täiendavate lepingute tekstid läbi ja ühtlustasid ning asendasid need ühe lepinguga ("mitmepoolne garantiileping"), mis allkirjastati 15. märtsil 1991. aastal Madridis. Mitmepoolne garantiileping on komisjoni otsuse 91/323/EMÜ ⁽³⁾ lisaks.

- (4) Pärast seda võttis komisjon vastu otsused 93/43/EMÜ, ⁽⁴⁾ 97/828/EÜ, ⁽⁵⁾ 99/103/EÜ ⁽⁶⁾ ja 2001/160/EÜ ⁽⁷⁾, milles kohustatakse vastavalt direktiivile 72/166/EMÜ kõiki liikmesriike loobuma tsiviilvastutuskindlustuse kontrollimisest sõidukite puhul, mille põhiasukoht on mõnes teises liikmesriigis või Islandi, Sloveenia, Horvaatia või Küprose territooriumil.
- (5) Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriikide ja teiste assotsieerunud riikide liikluskindlustuse riiklike büroode vaheline leping sõlmiti 30. mail 2002. aastal Rethymnos (Kreeka) kooskõlas direktiivi 72/166/EMÜ artikli 2 lõikes 2 sätestatud põhimõtetega. Selle lepingu esimese liitega inkorporeeritakse büroodevahelise ühtse lepingu ja mitmepoolse garantiilepingu sätteid ühte dokumenti (siseeeskirjad). Nende siseeeskirjadega asendatakse kaks kõnealust lepingut alates 1. augustist 2003.
- (6) Seetõttu tuleks otsused 91/323/EMÜ, 93/43/EMÜ, 97/828/EÜ, 99/103/EÜ ja 2001/160/EÜ tunnistada kehtetuks alates 1. augustist 2003,

⁽¹⁾ EÜT L 103, 2.5.1972, lk 1.⁽²⁾ EÜT L 129, 19.5.1990, lk 33.⁽³⁾ EÜT L 177, 5.7.1991, lk 25.⁽⁴⁾ EÜT L 16, 25.1.1993, lk 1.⁽⁵⁾ EÜT L 343, 13.12.1997, lk 25.⁽⁶⁾ EÜT L 33, 6.2.1999, lk 25.⁽⁷⁾ EÜT L 57, 27.2.2001, lk 56.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Iga liikmesriik on alates 1. augustist 2003 kohustatud loobuma tsiviilvastutuskindlustuse kontrollimisest sõidukite puhul, mille põhiasukoht on mõnes teises liikmesriigis või Tšehhi Vabariigi, Horvaatia, Küprose, Ungari, Islandi, Norra, Slovakkia, Sloveenia või Šveitsi territooriumil ja mille suhtes kehtib 30. mail 2002. aastal Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriikide ja teiste assotsieerunud riikide liikluskindlustuse riiklike büroode vahel sõlmitud käesoleva otsuse lisa liiteks olev leping.

Artikkel 2

Otsused 91/323/EMÜ, 93/43/EMÜ, 97/828/EÜ, 99/103/EÜ ja 2001/160/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. augustist 2003.

Artikkel 3

Liikmesriigid teatavad komisjonile viivitamata käesoleva otsuse kohaldamiseks võetud meetmetest.

Artikkel 4

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 28. juuli 2003

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Frederik BOLKESTEIN

LISA

LIIDE

Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriikide ja teiste assotsieerunud riikide liikluskindlustuse riiklike büroode vaheline leping

PREAMBUL

Võttes arvesse nõukogu 24. aprilli 1972. aasta direktiivi 72/166/EMÜ (esimene liikluskindlustuse direktiiv), mis näeb ette, et liikmesriikide liikluskindlustuse riiklike büroode vahel sõlmitakse leping, mille kohaselt garanteerib iga liikluskindlustuse riiklik büroo kooskõlas siseriiklike sundkindlustust käsitlevate õigusaktidega nõuete lahendamise selliste õnnetusjuhtumite puhul, mis on põhjustatud tema territooriumil sõidukiga, mille põhiasukoht on mõne teise liikmesriigi territooriumil, olenemata sellest, kas see sõiduk on kindlustatud,

võttes arvesse, et eespool nimetatud direktiivi kohaselt sõidukeid, mille põhiasukoht on kolmandas riigis, käsitatakse ühenduses põhiasukohta omavate sõidukitena juhul, kui kõigi liikmesriikide riiklikud bürood ühiselt garanteerivad igaks oma riigi sundkindlustust käsitlevate õigusaktide sätete kohaselt oma territooriumil selliste sõidukite põhjustatud õnnetusjuhtumitest tulenevate nõuete lahendamise,

võttes arvesse asjaolu, et kõnealuste sätete kohaldamisel on liikmesriikide ja teiste riikide liikluskindlustuse riiklikud bürood sõlminud mitmeid lepinguid direktiivis ettenähtud nõuete täitmiseks ning bürood on otsustanud asendada kõnealused lepingud liikluskindlustuse riiklike büroode vahel 15. märtsil 1991. aastal Madridis sõlmitud mitmepoolse garantiilepinguga,

võttes arvesse asjaolu, et 30. mail 2002. aastal Rethymnos (Kreeta) toimunud üldkogul otsustas büroode nõukogu inkorporeerida büroodevahelise ühtse lepingu ja liikluskindlustuse riiklike büroode vahelisi suhteid reguleeriva mitmepoolse garantiilepingu sätteid ühte dokumenti, mida nimetatakse siseeeskirjadeks,

on allakirjutanud bürood sõlminud järgmise lepingu:

Artikkel 1

Allakirjutanud bürood kohustuvad järgima vastastikustes suhetes büroode nõukogu poolt 30. mail 2002. aastal vastu võetud käesoleva lepingu 1. liiteks olevate siseeeskirjade II ja III jaotise nii kohustuslikke kui ka vabatahtlikke sätteid.

Artikkel 2

Allakirjutanud bürood annavad vastastikuse volituse enda ja oma liikmete nimel teistele allakirjutanud büroodele võimalike nõuete rahumeelseks lahendamiseks ning selliste kohtu- ja kohtuväliste menetluste kohta antava teabe vastuvõtmiseks, mis võivad viia õnnetusjuhtumiga tekitatud kahju hüvitamiseni käesolevate siseeeskirjade kohaselt.

Artikkel 3

Artiklis 1 nimetatud kohustus jõustub 1. juulil 2003 ja asendab alates sellest kuupäevast käesoleva lepingu allakirjutanute suhtes praegu siduvaid büroodevahelise ühtse lepingu ja liikluskindlustuse riiklike büroode vahelise mitmepoolse garantiilepingu sätteid.

Artikkel 4

Käesolev leping sõlmitakse määramata ajaks. Allakirjutanud büroo võib siiski otsustada käesolevast lepingust taganeda, teatades sellisest otsusest kirjalikult büroode nõukogu esimehele, kes omakorda teatab sellest viivitamata teistele allakirjutanud büroodele ja Euroopa Liidu Komisjonile. Selline taganemine jõustub 12kuulise ajavahemiku möödumisel alates teatise saatmise kuupäevast. Asjaomane allakirjutanud büroo vastutab käesoleva lepingu ja selle lisade kohaselt kõigi tagasimaksmisnõuete rahuldamise eest, mis on seotud nimetatud tähtaja jooksul toimunud õnnetusjuhtumitest tulenevate nõuetega.

Artikkel 5

Käesolev leping on sõlmitud allpool loetletud allakirjutanud büroode vahel nende territooriumide kohta, mille suhtes igal asjaomasel bürool on pädevus, nii inglise kui ka prantsuse keeles kolmes eksemplaris.

Need mõlemas keeles eksemplariid antakse hoiule vastavalt büroode nõukogu sekretariaati, *Comité Européen des Assurances*’i peasekretariaati ja Euroopa Liidu Komisjoni.

Büroode nõukogu peasekretär edastab igale allakirjutanud büroole käesoleva lepingu kinnitatud koopiad.

Alla kirjutatud Rethymnos (Kreeta) 30. mail 2002.

Austria, *Verband der Versicherungsunternehmen Österreichs* nimel: Günter Albrecht, sekretär ja juhataja

Belgia, *Bureau Belge des Assureurs Automobiles*’i nimel: Alain Pire, juhataja-peasekretär

Šveits (ja Liechtenstein), *Swiss National Bureau of Insurance*’i nimel: Martin Metzler, president

Küpros, *Motor Insurers’ Fund*’i nimel: Aristos Pissiris, president, ja Andreas Charalambides, juhataja/sekretär

Tšehhi Vabariik, *Ceská Kancelár Pojistitelu* nimel: Jakub Hradec, tegevjuht

Saksamaa, *Deutsches Büro Grüne Karte e.V* nimel: Ulf Lemor, tegevdirektor

Taani (ja Fääri saared), *Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring*’i nimel: Steen Leth Jeppesen, tegevdirektor

Hispaania, *Oficina Española de Aseguradores de Automóviles*’i nimel: José Ignacio Lillo Cebrián, president

Prantsusmaa, *Bureau Central Français* nimel: Alain Bouchon, president

Soome, *Liikennevakuutuskeskus*’e nimel: Olli Latola, nõukogu esimees, ja Ulla Niku-Koskinen, tegevdirektor

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, Kanalisaared, Gibraltar ja Mani saar, *Motor Insurers’ Bureau* nimel: James Read, tegevjuht

Kreeka, *Motor Insurer’s Bureau* nimel: Michael Psalidas, esimees, ja George Tzanis, peasekretär

Ungari, *Hungarian Motor Insurance Bureau* nimel: István Ragályi, tegevdirektor

Horvaatia, *Hrvatski Ured Za Osiguranje* nimel: Ante Lui, peadirektor

Itaalia (ja San Marino Vabariik ja Püha Tool), *Ufficio Centrale Italiano (UCI)* nimel: Raffaele Pellino, president

Iirimaa, *Motor Insurers’ Bureau* nimel: Michael Halligan, tegevjuht

Island, *Alþjóðlegar Bifreiðatryggingar á Íslandi* nimel: Sigmar Ármannsson, tegevdirektor

Luksemburg, *Bureau Luxembourgeois des Assureurs*’i nimel: Paul Hammelmann, peasekretär

Norra, *Trafikkforsikringsforeningen*’i nimel: Jan Gunnar Knudsen, tegevdirektor

Madalmaad, *Nederlands Bureau de Motorrijtuigverzekeraar*’i nimel: Frank Robertson, esimees

Portugal, *Gabinete Português de Carta Verde GPCV* nimel: Maria José Mesquita, aseesimees, ja Antonio Lourenço, Vogel

Rootsi, *Trafikförsäkringsföreningen*’i nimel: Ulf Blomgren, tegevdirektor

Slovakkia, *Slovenská kancelária poisťovní*’i nimel: Imrich Fekete, esimees, ja Lydia Blaeková, tegevjuht

Sloveenia, *Slovensko Zavarovalno Zdrueje, GIZ*’i nimel: Tjaša Korbar, *Green Card Bureau* juhataja (direktori Mirko Kalua nimel)

1. LIIDE

BÜROODE NÕUKOGU SISEESKIRJAD

Preambul

- (1) Arvestades, et ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni sisetranspordi komitee maanteetranspordi töörühm saatis 1949. aastal liikmesriikide valitsustele soovitusel, ⁽¹⁾ milles kutsuti neid üles taotlema sõidukite kasutamisega seotud tsiviilvastutusriske katvatelt kindlustusandjalt lepingute sõlmimist ühtsete sätete ja ühtse praktika kehtestamiseks, et sõidukijuhtidel oleks nõuetekohane kindlustus nendes riikidesse sisenemisel, kus kõnealuste riskide kindlustamine on kohustuslik.
- (2) Arvestades, et soovitusel tõdeti, et parim viis selle eesmärgi saavutamiseks on ühtse kindlustusdokumendi kasutuselevõtmine ning et soovitusel nähti ette eri riikide kindlustusandjate vahel sõlmitavate lepingute üldpõhimõtted.
- (3) Arvestades, et kindlustusandjate vahelise suhte aluse moodustas büroodevaheline leping, mille teksti võtsid 1951. aasta novembris vastu nendes riikides asuvate kindlustusandjate esindajad, kes sellel ajal vastasid soovitusel pooldavalt.
- (4) Arvestades, et:
- a) roheline kaardi süsteemi nime all tuntud süsteemi eesmärgiks oli hõlbustada mootorsõidukite rahvusvahelist liikumist nii, et sõiduki kasutamisega seotud kolmanda poole vastutusriskide kindlustus vastab külastatavas riigis kehtestatud kriteeriumidele ning et õnnetusjuhtumite puhul garanteeritakse kannatanutele hüvitise maksimine kooskõlas selle riigi siseriiklike eeskirjadega;
 - b) rahvusvaheline liikluskindlustuse kaart (roheline kaart), mida ÜRO soovitusel vastu võtnud riikide valitsusorganid on ametlikult tunnustanud, on kaardis kirjeldatud mootorsõiduki kasutamisel tõend kohustusliku tsiviilvastutuskindlustuse kohta igas külastatavas riigis;
 - c) igas osalevas riigis on loodud ja ametlikult tunnustatud riiklik büroo kaksikgarantii andmiseks:
 - oma valitsusele selle kohta, et välismaine kindlustusandja järgib selles riigis kohaldatavat seadust ja maksab kannatanutele hüvitist riigis kehtestatud piirides,
 - külastatava riigi büroole tsiviilvastutuskindlustust andva liikmeskindlustusandja kohustuse kohta õnnetusjuhtumisel osalenud sõiduki osas;
 - d) sellest mittetulunduslikust kaksikmandaadist tulenevalt peab igal bürool olema oma sõltumatu finantsstruktuur, mis põhineb selliste kindlustusandjate ühisel kohustusel, kellel on lubatud anda kohustuslikku tsiviilvastutuskindlustust mootorsõidukite kasutamisel siseriiklikul turul, ning mis võimaldab bürool täita teiste büroodega sõlmitud lepingutest tulenevaid kohustusi.
- (5) Arvestades, et:
- a) mõned riigid on rahvusvahelise teeliikluse täiendavaks hõlbustamiseks büroodevaheliste, peamiselt sõidukite registreerimisel põhinevate lepingute alusel loobunud roheline kaardi kontrollimisest oma piiridel;
 - b) Euroopa Liidu Nõukogu tegi 24. aprilli 1972. aasta direktiivis ⁽²⁾ liikmesriikide büroodele ettepaneku sõlmida leping, mida tunti sellel ajal täiendava büroodevahelise lepingu nime all ja mis allkirjastati 16. oktoobril 1972;
 - c) samadele põhimõtetele tuginevad hilisemad lepingud võimaldasid liikmeteks saada teiste riikide büroodel; need lepingud koondati seejärel ühte dokumenti, mis allkirjastati 15. märtsil 1991. aastal ja mida nimetatakse mitmepoolseks garantiilepinguks.
- (6) Arvestades, et büroodevahelisi suhteid reguleerivad sätted on soovitatav inkorporeerida ühte dokumenti, võttis büroode nõukogu 30. mail 2002. aastal Rethymnos (Kreeta) peetud üldkogul vastu käesolevad siseeeskirjad.

⁽¹⁾ 1949. aasta jaanuaris vastu võetud soovitus nr 5, mis asendati ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni sisetranspordi komitee maanteetranspordi töörühma poolt vastu võetud maanteetranspordi edendamist käsitleva konsolideeritud otsuse 2. liitega, mis on lisatud I liitena.

⁽²⁾ Mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamist käsitlev nõukogu 24. aprilli 1972. aasta direktiiv 72/166/EMÜ, mis on lisatud II liitena.

I JAOTIS

ÜLDEESKIRJAD (KOHUSTUSLIKUD SÄTTED)*Artikkel 1***Eesmärk**

Käesolevate siseeeskirjade eesmärk on reguleerida liikluskindlustuse riiklike büroode vastastikuseid suhteid ja sellega rakendada ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni sisetranspordi komitee maanteetranspordi töörühma poolt 25. jaanuaril 1949. aastal vastu võetud soovitus nr 5 sätteid, mis on asendatud maanteetranspordi edendamist käsitleva konsolideeritud otsuse 2. lisaga (RE4), mille töörühm võttis vastu selle praeguses sõnastuses 25.–29. juunil 1984. aastal toimunud töörühma 74. istungil (edaspidi "soovitus nr 5").

*Artikkel 2***Mõisted**

Käesolevate siseeeskirjade kohaldamisel on järgmistel sõnadel ja väljenditel ainult järgmine tähendus:

1. *liikluskindlustuse riiklik büroo* (edaspidi "büroo") – kutseorganisatsioon, kes on büroode nõukogu liige ja kes on loodud tema asukohariigis vastavalt soovitusel nr 5;
2. *kindlustusandja* – ettevõtja, kellel on lubatud tegelda kohustusliku tsiviilvastutuse kindlustamisega mootorsõidukite kasutamise osas;
3. *liige* – kindlustusandja, kes on büroo liige;
4. *korrespondent* – kindlustusandja või ühe või mitme kindlustusandja määratud muu isik, keda on tunnustanud selle isiku asukohariigi büroo, et ta käsitleks ja rahuldaks nõudeid, mis on tulenenud selles riigis toimunud õnnetusjuhtumitest, milles osalevad sõidukid on kindlustanud kõnealune kindlustusandja või kõnealused kindlustusandjad;
5. *sõiduk* – maismaal sõitmiseks mõeldud mehaanilise jõuallikaga mootorsõiduk, mis ei sõida rööbastel, ja ühendatud või ühendamata haagis, mis peavad olema kindlustatud selles riigis, kus neid kasutatakse;
6. *õnnetusjuhtum* – juhtum, mille käigus tekitatakse isiku- või varakahju, mis võib olla kaetud õnnetusjuhtumi toimumise riigi õigusaktide kohaselt kohustusliku tsiviilvastutuskindlustusega sõiduki kasutamise osas;
7. *kannatanu* – isik, kellel on õigus nõuda sõiduki põhjustatud isiku- või varakahju hüvitamist;
8. *nõue* – kannatanu esitatud ühest ja samast õnnetusjuhtumist tulenenud üks või mitu hüvitisnõuet;
9. *kindlustuspoliis* – kohustusliku kindlustuse leping, mille liige on sõlminud ja mis katab sõiduki kasutamisega seotud tsiviilvastutust;
10. *kindlustusvõtja* – isik, kelle tsiviilvastutus on kindlustuslepinguga kaetud;
11. *roheline kaart* – rahvusvaheline liikluskindlustuse sertifikaat, mis vastab büroode nõukogu kinnitatud näidisele;
12. *büroode nõukogu* – organ, kuhu kõik bürood peavad kuuluma ja kes vastutab rahvusvahelise liikluskindlustuse süsteemi (tuntud roheline kaardi süsteemi nime all) haldamise ja toimimise eest.

*Artikkel 3***Nõuete käsitlemine**

1. Kui büroole teatakse sellisest tema pädevusalasse kuuluval territooriumil toimunud õnnetusjuhtumist, milles osaleb teise riigi sõiduk, peab büroo nõuetekohaselt vormistatud nõuet ootamata uurima õnnetusjuhtumi toimumise asjaolusid. Büroo peab võimalikult kiiresti teatama igast sellisest õnnetusjuhtumist kindlustusandjale, kes andis välja roheline kaardi või sõlmis kindlustuslepingu, või vajaduse korral asjassepuutuvale büroole. Teatamata jätmist ei käsitata siiski veana.

Kui büroo uurimise käigus leiab, et õnnetusjuhtum osalenud sõiduki kindlustusandja on kindlaks tehtud ja et selle kindlustusandja korrespondent on vastavalt artikli 4 sätetele tunnustatud, edastab ta viivitamata teabe korrespondendile edasiseks tegevuseks.

2. Kui büroole esitatakse eespool kirjeldatud asjaoludel toimunud õnnetusjuhtumist tulenenud nõue, edastab ta selle viivitamata kindlustusandja tunnustatud korrespondendile, et nõuet saaks käsitleda ja rahuldada vastavalt artikli 4 sätetele. Kui kindlustusandjal ei ole tunnustatud korrespondenti, teatab ta viivitamata rohelise kaardi või kindlustuspoliisi välja andnud kindlustusandjale või vajadusel korral asjassepuutuval büroole, et ta on saanud nõude ja et ta käsitleb seda või korraldab selle käsitlemise agendi poolt, kelle nime teeb kindlustusandja samuti teatavaks.

3. Bürool on volitused nõudeid rahumeelselt rahuldada või võtta vastu teavet kohtuväliste või kohtumenetluste kohta, millega võib kaasneda hüvitise maksmine.

4. Büroo käsitleb kõiki nõudeid täiesti sõltumatult vastavalt õigus- ja haldusnormidele, mida õnnetusjuhtumi toimumiskoha riigis kohaldatakse vastutuse, kannatanutele hüvitise maksmise ja kohustusliku kindlustuse suhtes, tegutsedes rohelise kaardi või kindlustuspoliisi välja andnud kindlustusandja või vajaduse korral asjassepuutuva büroo parimates huvides.

Büroo on pädev kõigis küsimustes, mis on seotud õnnetusjuhtumi toimumiskoha riigis kohaldatava seaduse (isegi kui selles viidatakse teises riigis kohaldatavatele õigusnormidele) tõlgendamisega ja nõude rahuldamisega. Kui viimati mainitud sättest ei tulene teisiti, teavitab büroo enne lõpliku otsuse tegemist kindlustusandjat või asjassepuutuvat bürood nende selgesõnalisel nõudmisel.

5. Kui kavandatud lahendus on ulatuslikum kui tingimused või piirangud, mis on ette nähtud õnnetusjuhtumi toimumiskoha riigis kehtiva mootorsõiduki kohustusliku liikluskindlustuse seaduse sätetega, kuid on kindlustuspoliisiga kaetud, peab büroo nõude kõnealuseid tingimusi või piire ületavas osas konsulteerima kindlustusandjaga. Kindlustusandja nõusolekut ei ole vaja, kui kohaldatava õigusaktiga kehtestatakse büroo suhtes kohustus võtta arvesse selliseid tingimusi ja piiranguid ületavaid lepingulisi tagatisi, mis on sätestatud õnnetusjuhtumi toimumiskoha riigis kehtivates mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust käsitlevates õigusaktides.

6. Büroo ei tohi omal tahtel või ilma kindlustusandja või asjassepuutuva büroo kirjaliku nõusolekuta usaldada nõuet agendile, kellel on mis tahes lepingulisest kohustusest tulenevalt nõude suhtes rahaline huvi. Kui büroo seda ilma kirjaliku nõusolekuta siiski teeb, on tal õigus saada üksnes pool tavaliselt tagasimakstavast summast.

Artikkel 4

Korrespondendid

1. Kui büroo suhtes kohaldatavas lepingus, mis seob teda teiste büroodega ja/või muude riiklike õigus- või haldusnormidega, ei ole sätestatud teisiti, kehtestab iga büroo tingimused, mille kohaselt ta tunnustab tema pädevusalasse kuuluval territooriumil asuvat korrespondenti, keeldub tunnustamast või tühistab tunnustamise.

Kõnealuse tunnustuse peab siiski automaatselt andma siis, kui seda taotletakse teise büroo liikme nimel selle liikme asutusele selle büroo asukoha riigis, kellele esitati taotlus, tingimusel et sellele asutusele on antud luba tegelda mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustusega.

2. Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriikide bürood kohustuvad vastava taotluse saamisel tunnustama oma asukohariigis korrespondentidena selliseid nõuete lahendamise eest vastutavaid esindajaid, kes on teiste liikmesriikide kindlustusandjate poolt juba ametisse nimetatud vastavalt direktiivile 2000/26/EÜ. Seda tunnustamist ei saa tühistada seni, kuni korrespondendil on nõuete lahendamise eest vastutava isiku pädevus nimetatud direktiivi alusel, välja arvatud juhul, kui ta oluliselt rikub oma käesolevas artiklis sätestatud kohustusi.

3. Üksnes büroo on volitatud saatma oma liikme taotlusel teisele büroole taotluse selle büroo asukohariigis asuva korrespondenti tunnustamiseks. Kõnealune taotlus saadetakse faksi või elektronposti teel koos tõendiga selle kohta, et korrespondendi kandidaat aktsepteerib taotletud tunnustamist.

Asjassepuutuv büroo tunnustab korrespondenti või keeldub teda tunnustamast kolme kuu jooksul alates taotluse saamisest ning teatab oma otsuse ja selle jõustumise kuupäeva taotluse esitanud büroole ja asjassepuutuval korrespondendile. Kui vastust pole saadud, siis loetakse korrespondent tunnustatuks alates tunnustamiseks ettenähtud perioodi lõppemisest.

4. Korrespondent käsitleb kõiki nõudeid vastavalt nendele õigus- või haldusnormidele, mida kohaldatakse õnnetusjuhtumi toimumiskoha riigis vastutuse, kannatanutele hüvitise maksmise ja kohustusliku liikluskindlustuse suhtes, tegutsedes teda tunnustanud büroo ja tema tunnustamist taotlenud kindlustusandja nimel, kui need nõuded on tekkinud kõnealuses riigis toimunud õnnetusjuhtumist, milles osaleb korrespondenti tunnustamist taotlenud kindlustusandja poolt kindlustatud sõiduk.

Kui kavandatud lahendus on ulatuslikum kui tingimused või piirangud, mis on ette nähtud õnnetusjuhtumi toimumiskoha riigis kehtiva kohustusliku liikluskindlustuse seaduse sätetega, kuid on kindlustuspoliisiga kaetud, peab korrespondent järgima artikli 3 lõike 5 sätteid.

5. Korrespondenti tunnustanud büroo tunnistab tema ainupädevust käsitleda ja rahuldada nõudeid büroo nimel ja korrespondenti tunnustamist taotlenud kindlustusandja eest. Büroo teatab kannatanutele sellest pädevusest ja edastab korrespondendile kõik nõuetega seonduvad teatised. Büroo võib siiski igal ajal ilma otsuse põhjendamise kohustusest võtta nõude käsitlemise ja rahuldamise korrespondendilt üle.

6. Kui korrespondenti tunnustanud büroo on mingil põhjusel kohustatud korrespondendi asemel maksuma kannatanule hüvitist, maksab sellele büroole otse tagasi vastavalt artiklis 5 sätestatud tingimustele büroo, kelle kaudu tunnustamise taotlus esitati.

7. Kui artikli 4 lõike 4 sätetest ei tulene teisiti, võib korrespondent tema tunnustamist taotlenud kindlustusandjaga vabalt kokku leppida kannatanutele makstud summade tagasimaksmise tingimustes ja nõude käsitlemise tasude arvutamise meetodites, kuid see kokkulepe ei ole siiski ühegi büroo vastu täitmisele pööratav.

Kui korrespondendil ei ole võimalik saavutada nende ettemaksete tagasimaksmist, mis ta on teinud tema tunnustamist taotlenud kindlustusandja nimel vastavalt artikli 4 lõikes 4 sätestatud tingimustele, hüvitab talle need ettemaksed teda tunnustanud büroo. Viimati mainitud büroole maksab omakorda tagasi büroo, mille liige kõnealune kindlustusandja on, vastavalt artiklis 5 sätestatud tingimustele.

8. Kui büroole teatakse, et üks tema liikmetest on otsustanud korrespondendi ametist vabastada, teatab ta sellest viivitamata korrespondenti tunnustanud büroole. Viimati mainitud büroo võib vabalt määrata kuupäeva, millal tunnustamine kaotab kehtivuse.

Kui korrespondenti tunnustanud büroo otsustab tunnustamise tühistada või talle teatakse, et korrespondent soovib tunnustamise tühistamist, teatab ta sellest viivitamata korrespondenti tunnustamise taotluse edastanud büroole. Samuti teatab ta büroole kuupäeva, millal tunnustamise tühistamine jõustub või millal tunnustamine kaotab kehtivuse.

Artikkel 5

Tagasimaksmise tingimused

1. Kui büroo või büroo poolt selleks määratud agent on rahuldanud kõik ühest ja samast õnnetusjuhtumist tekkinud nõuded, saadab ta maksimaalselt ühe aasta jooksul alates kannatanule viimase makse tegemisest faksi või elektronposti teel büroo sellele liikmele, kes on välja andnud rohelise kaardi või kindlustuspoliisi, või vajaduse korral asjaspepuutuval büroole tagasimaksmise taotluse, milles täpsustatakse:

- 1.1. kannatanule nõude rahumeelse rahuldamise tulemusena või kohtuotsuses ettenähtud hüvitisena makstud summad;
- 1.2. summad, mis on välja makstud nõude käsitlemiseks ja lahendamiseks väljastpoolt tellitud teenuste eest ja kõik kohtuasjadega seotud kulud, mis oleks samalaadses olukorras välja maksnud õnnetusjuhtumi toimumiskoha riigis asuv kindlustusandja;
- 1.3. nõude käsitlemise tasu kõigi muude kulude katmiseks, mis arvutatakse büroode nõukogu kinnitatud eeskirjade kohaselt.

Kui ühest ja samast õnnetusjuhtumist tulenenud nõuded on kaitstud ja rahuldatud hüvitist maksmata, võib taotleda käesoleva artikli lõike 1 punktis 1.2 sätestatud summade tagasimaksmist ja büroode nõukogu poolt vastavalt käesoleva artikli lõike 1 punktile 1.3 kindlaksmääratud miinimumtasu maksmist.

2. Tagasimaksmise taotluses täpsustatakse, et maksmisele kuuluvad summad makstakse välja maksuvabalt makseaja riigis selle riigi valuutas, kahe kuu jooksul alates taotluse kuupäevast ja et selle tähtaja möödumisel kohaldatakse automaatselt viivitusintressi 12 % aastas maksmisele kuuluvalt summalt taotluse kuupäevast kuni kuupäevani, mil makseaja pank saab ülekande kätte.

Tagasimaksmise taotluses võib samuti täpsustada, et rahvuslikus valuutas väljendatud summad tuleb välja maksta eurodes vastavalt ametlikule vahetuskursile, mis kehtib taotleva büroo asukohariigis taotluse kuupäeval.

3. Mitte mingil juhul ei saa taotleda trahvi- või tagatismaksete või muude kindlustusandjale määratud rahatrahvide tagasimaksmist, mis pole kaetud mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustusega õnnetusjuhtumi toimumiskoha riigis.

4. Nõudmisel peab saatma kohe täiendavad dokumendid, kaasa arvatud objektiivsed tõendid kannatanutele maksmisele kuuluva hüvitise väljamaksmise kohta, ilma et see viivitaks tagasimaksmist.

5. Käesoleva artikli lõike 1 punktides 1.1 ja 1.2 nimetatud summade tagasimaksmist võib taotleda kooskõlas käesolevas artiklis ettenähtud tingimustega ka siis, kui büroo ei ole kõiki ühest ja samast õnnetusjuhtumist tulenenud nõudeid veel rahuldanud. Artikli 5 lõike 1 punktis 1.3 sätestatud nõude käsitlemise tasu võib taotleda ka siis, kui tagasimakstav põhisumma ületab büroode nõukogu kehtestatud määra.

6. Kui nõude käsitlemine avatakse pärast tagasimaksmise taotluse rahuldamist uuesti või kui ühe ja sama õnnetusjuhtumi kohta esitatakse täiendav nõue, arvutatakse käsitlemistasu võimalik saldo vastavalt sätetele, mis kehtivad uuesti avatud või täiendava nõudega seotud tagasimaksmise taotluse esitamise ajal.

7. Kui õnnetusjuhtumi kohta pole esitatud ühtegi hüvitisnõuet, ei või käsitlemistasu maksmist nõuda.

Artikkel 6

Garantiikohustus

1. Iga büroo peab tagama, et tema liikmed maksavad tagasi kõik need summad, mille tagasimaksmist õnnetusjuhtumi toimumiskoha riigi büroo või büroo poolt selleks määratud agent vastavalt artikli 5 sätetele taotleb.

Kui liige ei ole nõutavaid summasid artiklis 5 sätestatud kahe kuu jooksul tasunud, sooritab tagasimaksed vastavalt käesolevas artiklis sätestatud tingimustele büroo, kuhu liige kuulub, pärast õnnetusjuhtumi toimumiskoha riigi büroo või tema poolt selleks määratud agendi garantii korras tagasimaksmise taotluse saamist.

Garandiks olev büroo tasub maksed ühe kuu jooksul. Selle tähtaja möödumisel kohaldatakse automaatselt viivitusintressi 12 % aastas tasumisele kuuluvalt summalt, mida arvutatakse garantii korras tagasimaksmise taotluse kuupäevast kuni kuupäevani, mil makseaja pank saab ülekande kätte.

Garantii korras tagasimaksmise taotlus esitatakse faksi või elektronposti teel 12 kuu jooksul vastavalt artiklile 5 esitatud tagasimaksmise taotluse lähetamisest. Selle ajavahemiku möödumisel ja piiramata seejuures võimalikult maksmisele kuuluva viivitusintressi tasumise kohustust, on garandiks oleva büroo vastutus piiratud liikmelt taotletud summaga, millele lisandub 12 % aastaintressi 12 kuu eest.

Garantii korras tagasimaksmise taotlust ei võeta vastu, kui see esitatakse rohkem kui kaks aastat pärast tagasimaksmise taotluse lähetamist.

2. Iga büroo tagab, et tema liikmed juhendavad korrespondente, kelle tunnustamist nad on taotlenud, nõuete rahuldamisel kooskõlas artikli 4 lõike 4 esimese lõigu sätetega ning et nad edastavad korrespondentidele ja õnnetusjuhtumi toimumiskoha riigi büroole kõik nendele usaldatud kõigi nõuetega seotud dokumendid.

II JAOTIS

ROHELISEL KAARDIL PÕHINEVAID BÜROODEVAHELISI LEPINGULISI SUHTEID REGULEERIVAD ERIEESKIRJAD (VABATAHTLIKUD SÄTTED)

Käesoleva jaotise sätteid kohaldatakse siis, kui büroodevahelised lepingulised suhted põhinevad rohelisel kaardil.

Artikkel 7

Rohelise kaardi väljaandmine ja üleandmine

1. Iga büroo vastutab oma roheliste kaartide trükkimise eest või volitab oma liikmeid neid trükkima.
2. Iga büroo volitab oma liikmeid välja andma rohelisi kaarte kindlustatutele üksnes nende sõidukite kohta, mis on registreeritud büroo pädevusalasse kuuluvas riigis.
3. Büroo võib volitada liiget välja andma rohelisi kaarte tema sellises riigis asuvatele kindlustatutele, kus ei ole bürood, tingimusel et liikme asukoht on selles riigis. Seda võimalust võib kasutada üksnes kõnealuses riigis registreeritud sõidukite puhul.
4. Roheline kaart loetakse kehtivaks vähemalt viisteist päeva selle jõustumisest. Kui roheline kaart on välja antud lühemaks perioodiks, peab rohelise kaardi väljaandmist volitanud büroo tagama katte nende riikide büroodele, kus kaart kehtib viisteist päeva selle jõustumisest.
5. Kui kahe büroo vahel allkirjastatud leping lõpetatakse artikli 16 lõike 3 punkti 3.5 alusel, on kõik büroode nimel nende pädevusalasse kuuluvatel territooriumidel kasutamiseks üleantud rohelised kaardid tühi alates lepingu lõpetamise jõustumisest.
6. Kui leping lõppeb või peatatakse artikli 16 lõike 3 punkti 3.6 alusel, määrab büroode nimel nende pädevusalasse kuuluvatel territooriumidel kasutamiseks üleantud roheliste kaartide järelejäänud kehtivusaja büroode nõukogu.

Artikkel 8

Rohelise kaardi kehtivuse kinnitamine

Kui õnnetusjuhtumi toimumiskoha riigi büroo või selleks määratud agent taotleb teiselt büroolt faksi või elektronposti teel kindlakstehtud rohelise kaardi kehtivuse kinnitamist, peab taotlusele andma kindla vastuse kolme kuu jooksul taotlemisest. Kui ettenähtud aja möödumisel ei ole kõnealust vastust saadud, loetakse roheline kaart kehtivaks.

*Artikkel 9***Võltsitud, ebaseaduslikult väljaantud või muudetud rohelised kaardid**

Kui roheline kaart, mille väljaandmine näib olevat büroo poolt volitatud, esitatakse riigis, kus see kehtib, siis tagab kõnealune büroo seda kaarti, isegi kui see on võltsitud, ebaseaduslikult välja antud või muudetud.

Büroo garantiid ei kohaldata siiski juhul, kui roheline kaart on seotud sõidukiga, mis pole büroo asukohariigis seaduslikult registreeritud, välja arvatud artikli 7 lõikes 3 sätestatud asjaoludel.

III JAOTIS

KINDLUSTUSKAITSEL PÕHINEVAID BÜROODEVAHELISI LEPINGULISI SUHTEID REGULEERIVAD ERIEESKIRJAD (VABATAHTLIKUD SÄTTED)

Käesoleva jaotise sätteid kohaldatakse teatavate eranditega siis, kui büroodevahelised suhted põhinevad kindlustuskaitasel.

*Artikkel 10***Büroode kohustused**

Bürood, kellele kohaldatakse käesoleva jaotise sätteid, peavad tagama täieliku vastastikkuse alusel nende sätete alusel kõigi õnnetusjuhtumi puhul väljamaksmisele kuuluvate summade tagasimaksmise, kui õnnetusjuhtumis osalenud sõiduki põhiasukoht on büroo pädevusalasse kuuluval territooriumil, olenemata sellest, kas sõiduk on kindlustatud.

*Artikkel 11***Põhiasukoha mõiste**

1. Riigi territoorium, kus on sõiduki põhiasukoht, määratakse järgmiste kriteeriumide alusel:
 - 1.1. selle riigi territoorium, mille registreerimismärki sõiduk kannab;
 - 1.2. kui teatavat liiki sõiduki puhul ei ole registreerimine kohustuslik, kuid sellisel sõidukil on kindlustusmärk või registreerimismärgi sarnane eraldusmärk, siis kindlustusmärgi või eraldusmärgi välja andnud riigi territoorium;
 - 1.3. kui teatavat liiki sõidukite puhul ei nõuta ei registreerimismärki, kindlustusmärki ega eraldusmärki, siis sõiduki valdaja elukohariigi territoorium.
2. Kui registreerimismärki kandma pidav sõiduk, mis ei kanna registreerimismärki või kannab registreerimismärki, mis pole välja antud või mida enam ei anta välja seaduslikult, osaleb õnnetusjuhtumis, loetakse õnnetusjuhtumist tulenevate nõuete lahendamisel sõiduki põhiasukohaks õnnetusjuhtumi toimumiskoha riigi territoorium.

*Artikkel 12***Erandid**

Käesoleva jaotise sätteid ei kohaldata:

1. sõidukitele, mis ei ole registreeritud käesoleva jaotise sätete kohaldamisalasse kuuluva büroo asukohariigis ja millele on rohelise kaardi üle andnud mõne sellise büroo liige. Kui õnnetusjuhtumis osaleb sõiduk, millele on välja antud roheline kaart, tegutsevad asjassepuutuvad bürood vastavalt II jaotises ettenähtud sätetele;
2. teatavatele isikutele kuuluvatele sõidukitele, kui riik, kus need sõidukid on registreeritud, on määranud teistes riikides asutused või organid, kes vastutavad kannatanutele hüvitise maksmise eest vastavalt õnnetusjuhtumi toimumiskoha riigis kehtivatele tingimustele;
3. teatavat tüüpi sõidukitele või teatavatele erilist registreerimismärki kandvatele sõidukitele, kui nende kasutamine rahvusvahelises liikluses eeldab külastatava riigi õigusaktide kohaselt kehtiva rohelise kaardi või piirikindlustuspoliisi olemasolu.

Iga riik koostab artikli 12 punktides 2 ja 3 viidatud sõidukite ning teistes riikides määratud asutuste ja organite nimekirja ja riigi büroo teeb selle teatavaks büroode nõukogule.

*Artikkel 13***Sõiduki põhiasukoha territooriumi kinnitamine**

Kui õnnetusjuhtumi toimumiskoha riigi büroo või selleks määratud agent taotleb teiselt büroolt faksi või elektronposti teel sõiduki põhiasukoha territooriumi kinnitamist, peab taotlusele andma kindla vastuse kolme kuu jooksul taotlemisest. Kui ettenähtud aja möödumisel ei ole vastust saadud, loetakse kinnitatuks, et sõiduki põhiasukoht on selle büroo asukohariigi territooriumil.

*Artikkel 14***Garantii kestus**

Bürood võivad piirata artikli 10 alusel antud garantii kehtivusaega järgmiste sõidukite osas:

1. sõidukid, millel on ajutised registreerimismärgid, mille vorm on tehtud enne teatavaks büroode nõukogule. Sellistel juhtudel kehtib garantii kaksteist kuud pärast registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist;
2. kõik muud sõidukid, mis vastavad teiste büroodega sõlmitud vastastikuste lepingute tingimustele ja mis on teatavaks tehtud büroode nõukogule.

*Artikkel 15***Kindlustuskaitse põhineva garantii ühepoolne kohaldamine**

Kui õigusnormidega ei ole ette nähtud teisiti, võivad bürood kokku leppida käesoleva jaotise ühepoolses kohaldamises omavaheliste kahepoolsete suhete raames.

IV JAOTIS

LIIKLUSKINDLUSTUSE RIIKLIKE BÜROODE VAHELISI LEPINGUID REGULEERIVAD EESKIRJAD (KOHUSTUSLIKUD SÄTTED)*Artikkel 16***Kahepoolsete lepingute tingimused**

1. Bürood võivad sõlmida omavahel kahepoolseid lepinguid, millega nad võtavad endale kohustuse järgida omavahelistes suhetes käesolevate siseeeskirjade kohustuslikke sätteid, samuti nendes ettenähtud vabatahtlikke sätteid.
2. Lepingupoolteks olevad bürood allkirjastavad sellised lepingud kolmes eksemplaris, millest kummalegi jääb üks eksemplar. Kolmas eksemplar saadetakse büroode nõukogule, kes pärast asjassepuutuvate pooltega konsulteerimist teatab neile lepingu kehtivusaja alguskuupäeva.
3. Need lepingud peavad muu hulgas sätestama järgmist:
 - 3.1. lepingupoolteks olevate büroode tunnusandmed, nimetades nende liikmestaatuse büroode nõukogus ja nende pädevusalasse kuuluvad territooriumid;
 - 3.2. kohustus järgida käesolevate siseeeskirjade kohustuslikke sätteid;
 - 3.3. kohustus järgida valitud ja omavahel kokkulepitud vabatahtlikke sätteid;
 - 3.4. büroode poolt enda ja oma liikmete nimel antud vastastikused volitused nõuete rahumeelseks rahuldamiseks ja selliste kohtu- ja kohtuväliste menetluste kohta antava teabe vastuvõtmiseks, mis võivad viia õnnetusjuhtumiga tekitatud kahju hüvitamiseni käesolevate siseeeskirjade ulatuses ja vastavalt nende eesmärgile;
 - 3.5. lepingu piiramatu kehtivusaeg, kusjuures lepingupoolteks oleval bürool on õigus lõpetada leping, teatades sellest 12 kuud ette ning esitades teatise üheaegselt teisele lepingupooltele ja büroode nõukogule;
 - 3.6. automaatne lepingu lõppemine või peatamine juhul, kui kummagi lepingupoolle büroo liikmesus büroode nõukogus lõpetatakse või peatatakse.
4. Kõnealuse lepingu näidis on lisatud (III lisa).

*Artikkel 17***Erand**

1. Erandina artiklist 16 peavad Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriikide bürood väljendama kooskõlas 24. aprilli 1972. aasta direktiivi 72/166/EMÜ artikliga 2 käesolevate siseeeskirjade vastastikust heakskiitmist mitmepoolse lepinguga, mille kehtivusaja alguskuupäeva määrab Euroopa Liidu Komisjon koostöös büroode nõukoguga.
2. Euroopa Majanduspiirkonna mitteliikmesriikide bürood võivad end siduda selle mitmepoolse lepinguga, järgides pädeva komitee tingimusi sellisena, nagu neid on tunnustatud büroode nõukogu põhikirjas.

V JAOTIS

SISEEESKIRJADE (KOHUSTUSLIKE SÄTETE) MUUTMISE KORD/MUUTMINE*Artikkel 18***Menetlus**

1. Käesolevate eeskirjade muutmine on büroode nõukogu üldkogu ainupädevuses.
2. Erandid eespool nimetatust:
 - a) III jaotises ettenähtud sätete muutmine on büroode nõukogu põhikirja kohaselt kinnitatud komitee ainupädevuses. Need sätted on siduvad büroodele, kes soovivad kohaldada III jaotist lepingulistes suhetes teiste büroodega, kuigi nad ei ole nimetatud komitee liikmed; ja
 - b) artikli 4 lõike 2 muutmine on Euroopa Majanduspiirkonna büroode ainupädevuses.

VI JAGU

VAHEKOHTUMENETLUS (KOHUSTUSLIKUD SÄTTED)*Artikkel 19***Vahekohtuklausel**

Käesolevatest siseeeskirjadest tekkivad või nendega seotud vaidlused lahendatakse vahekohtumenetluse korras kooskõlas kehtivate Uncitral'i (ÜRO rahvusvahelise kaubandusõiguse komisjon) vahekohtueeskirjadega.

Büroode nõukogu määrab vahekohtunike tasud ja hüvitamisele kuuluvad kulud.

Vahekohtunike ülesseadmise eest vastutab büroode nõukogu esimees või kui ta ei ole kättesaadav, siis nimetamiskomitee esimees.

Vahekohus koosneb kolmest vahekohtunikust.

Vahekohtumenetlus toimub inglise ja prantsuse keeles.

VII JAOTIS

JÕUSTUMINE (KOHUSTUSLIKUD SÄTTED)*Artikkel 20***Jõustumine**

Käesolevad eeskirjad jõustuvad 1. juulil 2003. Eeskirjad asendavad sellest kuupäevast kõiki büroode vahel sõlmitud ühtseid lepinguid ja mitmepoolset garantiilepingut.

LISAD

I lisa: Soovitus nr 5

II lisa: 24. aprilli 1972. aasta direktiiv (72/166/EMÜ)

III lisa: Büroodevaheline näidisleping.

Büroo

Büroode nõukogu liige

ja

Büroo

Büroode nõukogu liige

Kohustuvad käesolevaga järgima 30. mail 2002. aastal büroode nõukogu üldkogu poolt vastu võetud siseeeskirjade kohustuslikke sätteid ja jaotise vabatahtlikke sätteid. See kohustus kehtib ka siseeeskirjade kõigi edaspidiste muudatuste suhtes.

Volitavad käesolevaga teineteist vastastikku võtma vastu teavet selliste kohtu- ja kohtuväliste menetluste kohta, mis võivad viia õnnetusjuhtumiga tekitatud kahju hüvitamiseni, või lahendama õnnetusjuhtumist tulenevaid võimalikke nõudeid siseeeskirjade raames rahumeelselt.

Käesolev leping sõlmitakse määramata ajaks. Kumbki allakirjutanud büroo võib lepingu siiski lõpetada, teatades sellest ette 12 kuud. Lepingu lõpetamise teade antakse üheaegselt teisele lepingupoolele ja büroode nõukogu peasekretärile.

Lisaks lepitakse kokku, et käesolev leping lõppeb või peatub automaatselt, kui kummagi allakirjutanud büroo liikmesus büroode nõukogus lõpetatakse või peatatakse.

Büroode nõukogu peasekretär teeb käesoleva lepingu jõustumise kuupäeva allakirjutanutele teatavaks pärast mõlema lepingupoole alla kirjutatud lepingu koopia saamist.

2. LIIDE

ERANDITE LOETELU

AUSTRIA

Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.

BELGIA

Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.

ŠVEITS (ja LIECHTENSTEIN)

Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.

KÜPROS

1. Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.
2. Sõidukid, mis kuuluvad relvajõududele ja muule sõjaväe- ja tsiviilpersonalile ning mille kohta kehtivad rahvusvahelised lepingud.

TŠEHHI VABARIIK

Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.

SAKSAMAA

1. Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.
2. Sõjaväesõidukid, mille kohta kehtivad rahvusvaheliste lepingute tingimused.

TAANI (ja FÄÄRI SAARED)

1. Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.
2. Sõjaväesõidukid, mille kohta kehtivad rahvusvaheliste lepingute tingimused.

PRANTSUSMAA (ja MONACO)

Sõjaväesõidukid, mille kohta kehtivad rahvusvaheliste lepingute tingimused.

SOOME

Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.

SUURBRITANNIA JA PÕHJA-IIRI ÜHENDKUNINGRIIK (ja KANALISAARED, GIBRALTAR ja MANI SAAR)

NATO sõidukid, mille suhtes kehtivad 19. juuni 1951. aasta Londoni konventsiooni ja 28. augusti 1952. aasta Pariisi protokolli sätted.

KREEKA

1. Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites. (Kohaldatakse 1. oktoobri 1993 ja pärast seda kuupäeva toimunud õnnetusjuhtumitele.)
2. Valitsusvahelistele organisatsioonidele kuuluvad sõidukid (rohelist registreerimismärgid, millel on tähed "CD" ja "ΔΣ" ja nende järel registreerimisnumber).

3. NATO relvajõududele ning sõjaväe- ja tsiviilpersonalile kuuluvad sõidukid (kollased registreerimismärgid, millel on tähed "EA" ja nende järel registreerimisnumber).
4. Kreeka relvajõududele kuuluvad sõidukid (registreerimismärgid, millel on tähed "ΕΣ").
5. Kreekas paiknevatele liitlasvägede kuuluvad sõidukid (registreerimismärgid, millel on tähed "AFG").
6. Katsemärgiga sõidukid (valged registreerimismärgid, millel on tähed "ΔOK" ja nende järel neljanumbiline registreerimisnumber).

UNGARI

Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.

ITAALIA (ja SAN MARINO VABARIIK ja PÜHA TOOL)

1. Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.
2. Sõidukid, mis kuuluvad relvajõududele ja muule sõjaväe- ja tsiviilpersonalile ning mille kohta kehtivad rahvusvahelised lepingud (näiteks registreerimismärgid, millel on tähed "AFI", ja rahvusvahelised organisatsioonid, nagu NATO).
3. Ilma registreerimismärgita sõidukid (eelkõige mootorjalgrattad).
4. Põllumajandusmasinad (näiteks põllumajandustraktorid, nende järelhaagised ja muud spetsiaalselt põllumajandustööks ettenähtud sõidukid).

IIRIMAA

Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.

ISLAND

Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.

LUKSEMBURG

Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.

NORRA

Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.

MADALMAAD

1. Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites. (Kohaldatakse 1. oktoobril 1993 või pärast seda kuupäeva toimunud õnnetusjuhtumitele).
2. Saksamaal paiknevate Madalmaade sõjaväelaste ja nende perekonnaliikmete isiklikud sõidukid.
3. Madalmaades paiknevate Saksa sõjaväelaste sõidukid.
4. Liitlasvägede Kesk-Euroopa peakorteriga seotud isikute sõidukid.
5. NATO relvajõudude teenistussõidukid.

PORTUGAL

1. Põllumajandusmasinad ja motoriseeritud mehaanilised seadmed, millel ei pea Portugali õigusaktide kohaselt olema registreerimismärki.
2. Sõidukid, mis kuuluvad välisriikidele ja rahvusvahelistele organisatsioonidele, mille liikmesriik Portugal on (valged registreerimismärgid, millel on punased sümbolid, millest esimesed on tähed "CD" või "FM").
3. Portugali riigile kuuluvad sõidukid (mustad registreerimismärgid, millel on valged sümbolid, millest esimesed tähed on "AM", "AP", "EP", "ME", "MG" või "MX" vastavalt asjaomasele valitsusasutusele).

ROOTSI

Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.

SLOVAKKIA

Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.

SLOVEENIA

Ajutiste registreerimismärkidega sõidukid, mis osalevad rohkem kui 12 kuud pärast ajutisel registreerimismärgil osutatud kehtivusaja möödumist toimunud õnnetusjuhtumites.

3. LIIDE

EDASILÜKKAVAD TINGIMUSED

PRANTSUSMAA

Siseeskirjade artikli 11 lõike 2 sätet ei kohaldata *Bureau Central Français* suhtes enne, kui vastavuse tagamiseks on muudetud Prantsusmaa õigusnorme või kui on allkirjastatud selle sätte kohaldamist võimaldav leping.

ITAALIA

Siseeskirjade artikli 11 lõike 2 sätet ei kohaldata *Ufficio Centrale Italiano* (UCI) suhtes enne, kui kõnealuses riigis kohaldatavaid õigusnorme on kohaldatava Euroopa Ühenduse õigusega vastavuse tagamiseks muudetud.

PORTUGAL

Siseeskirjade artikli 11 lõike 2 sätet ei kohaldata *Gabinete Português de Carta Verde* suhtes enne, kui kõnealuses riigis kohaldatavaid õigusnorme on kohaldatava Euroopa Ühenduse õigusega vastavuse tagamiseks muudetud.

ŠVEITS

Siseeskirjade artikli 11 lõike 2 sätet ei kohaldata *Swiss National Bureau of Insurance*i suhtes enne, kui kõnealuses riigis kohaldatavaid õigusnorme on kohaldatava Euroopa Ühenduse õigusega vastavuse tagamiseks muudetud.
